

rast Harju tänava rekonstrueerimist istusin mitu korda seal pingi peal ja imetlesin, milline super vaade avaneb Niguliste kirikule ja Rüütli tänava kesk-aegsetele elamutele. Paistab ka Lühi-kese jala väravatorn, kirikud, Toompea. Juba mitu põlvkonda inimesi on selle vaatega elanud. Kas tõesti keegi kujutab ette, et sellisele vaatele ehitatakse umbes kümme De La Gardie kaubama ja stiilis klaasist ja ma ei tea mis materjalidest uut hoonet?»

Muutuste tuuled sajandi lõpus

1998. aastal kuulutati välja Tallinna muinsuskaitseameti juhi konkurs ja seda valdkonda pikalt juhtinud Rasmus Kangropool sunniti – samamoodi nagu Dubovik nüüd ehk «vabatahtlikult-sunniviisiliselt» – ametist lahkuma. Tõsi küll, talle tehti mingisugune nõunikukoht, aga tema nõu ei tahtnud keegi kuulda ning tuntuud ja hinnatud ajaloolane Kangropool ei olnud oma viimasel tööaastatel kuigi õnnelik.

Kangropooli asemele tuli konkursi võitnud Liisa Pakosta. «Pakosta kutsus mu enda juurde ja pakkus asetäitja kohta. Tingimus oli see, et mina hakkasin pidama läbirääkimisi riigi muinsuskaitseinspeksiiooni ja selle juhi Jaan Tamme-ga, et sõlmida haldusleping, millega riik annab õigused ja kohustused Tallinnas muinsuskaitse läbiviimiseks meile, ja nii ta läks,» meenutab Dubovik.

1999. aastal asus ta Tallinna muinsuskaitseametis tööle, 2001. aastaks oli haldusleping sõlmitud ja linn sai hakata ise oma muinsuskaitsealuste küsimuste üle otsustama. «Väga palju noori tuli sinna tööle ja ka praegu võib öelda, et kogu muinsuskaitse osakond on noored, mina olin ainus vana,» mainib Dubovik.

Tema sõnul on muinsuskaitse osakonna juhi töö üks pidev promo- ja müügitöö, mida pidi kogu aeg tegema kõigi linnapeade ja abilinnapeadega. Kõik ideed, et jälle tuleb ühe või teise muinsuse peale suuri summastid kuldada, tuli linnajuhtidele «maha müüa».

Tallinna linnapeadest oli muinsuskaitsele kõige parem vastastikune mõistmine Edgar Savisaarega, väidab Dubovik.

Tallinna muinsuskaitsejuht Boris Dubovik asub oma kabinetis asju kokku pakkima.

FOTO: TAIRO LUTTER

vik. «Müts maha tema ees – kui palju ta mind ära kuulas ja muinsuskaitset aitas. Linnamüür ja tornid ja needsamad bastionikäigud on kõik korda saanud tänu tema toetusele.»

Bastionikäikude avamine

Kui hakati okupatsioonide muuseumi ehitama, varises ehitusplatsil järsku midagi sisse. Selgus, et seal avanes endise Wisnari raveliini võlvitud käik, milles oli umbes meetri jagu vett.

«Õnneks olid nende käikude kohta vanad joonised olemas, nii et see ei olnud suur üllatus. Üllatav oli ainult see, et käigud on nii hästi säilinud. 1857. aastal kustutati Tallinn Vene impeeriumi kindluslinnade nimekirjast ja pärast seda keegi neid käike enam ei kasutanud.»

Jutt käikudest jõudis Savisaareni, kes oli tollal linnapea, ja mina pidin talle ekskursiooni tegema. Läksime temaga sinna auku, kust oli käik näha, ja tema küsis, kas neid käike saaks tulevikus rahvale avada,» meenutab Dubovik.

Muinsuskaitsejuht vastas linnapeale, et meil on ju peaaegu kilomeeter täiesti heas seisukorras käike, mis on kasutamata. Pidades sellega silmas Rootsi bastioni ja Ingeri bastioni tunnelid. «Savisaar ütles, et hea küll, tee linnavalitsusele ettepanek. Nii läkski kõik lahti sellest Wisnari raveliinist, ja see suur projekt õnnestus viieteistkümnepäevase ajaga realiseerida.»

Kui Tallinna linnapeaks sai Mihhail Kõlvart, tundis ta huvi kirikute vastu, ja loomulikult pidi jälle Dubovik talle asju lähemalt tutvustama.

«Tema kõige suurem teene on Kaasani kiriku restaureerimine. Sisuliselt nullist ja avariolukorrast tegime täieliku kompleksi. Kõlvarti panus on just kirikute puhul väga suur. Minu järgmine suur unistus – mine tea, kuidas ta nüüd edeneb – oli Skoone bastioni kordategemine. Siin ka Kõlvart linnapeana aitas, et me saime raha projekteerimiseks ning möödunud aastal tegime esimese etapi tööd ära.»

Tallinna linnapeadest oli muinsuskaitsele kõige parem vastastikune mõistmine Edgar Savisaarega.

KOMMENTAARID

Boris Dubovik on olnud vanalinna sümbol

MIHHAIL KÕLVART
Tallinna linnapea

Meie koostöö Borisiga algas, kui ma olin abilinnapea ja vastutasin kultuuri, hariduse ja spordi eest. Toetasin otsust, et muinsuskaitse osakond läks linnaplaneerimise ameti alla, see oli Borisi soov. Enne seda kuulus see kultuurivääruste ameti alla, aga koos Borisiga leidsime, et see oleks mõistlik lahendus.

Minu jaoks on linnasüsteemis olnud kaks inimest, kes ei ole mitte ainult linna töötajad, vaid linna, eelkõige vanalinna sümbolid. Need on Jüri Kuuskemaa ja Boris Dubovik. Seda esitaks nende teadmiste ja teiseks suhtumise tõttu. Mõlemale on vanalinn midagi rohkemat kui lihtsalt kultuuriväärus ja ajaloo pärand. See on oluline osa nende elust.

Borisi puhul on muidugi ka erinevad projektid, kus me kokku puutusime. Oli ka vaidlusi, eriarvamusi, aga kui sa suhtled oma ala professionaaliga, kes tegeleb oma südameasjaga, siis sõltumata sellest, kas ollakse ühel meelel või mitte, sa suhtud alati temasse lugupidamisega ja saad aru, mis on ühe või teise seisukoha taga. See on siiras veendumus nendes asjades,

mis olid tema kaitse all. Aga arutelude käigus leiti alati erinevaid lahendusi.

Vanalinn on üks asi, aga me suhtlesime temaga ka siis, kui oli Kalevi spordihalli renoveerimine. Püüdsime leida lahendusi, ja mõned asjad jäidki nii, nagu Boris seda nägi, aga mis ei olnud spordiasutuse jaoks kõige mugavamad lahendused. Mõnes teises asjas, kus see oli võimalik, tuli ta ka vastu.

Hästi hoitud ja põnev Tallinna pärand

RIINI ALATALU
Eesti Kunstiakadeemia õppejõud, rahvusvahelise kinnismälestiste nõukogu ICOMOS asepresident

Boris Dubovik armastab ja kaitseb Tallinna pärandit sõna otseses mõttes kogu südamest.

Tal on uskumatu teadmiste pagas – elu on näidanud, et muinsuskaitse osakonda on kogemus ja lai silmaring ülioluline. Ma olen alati hinnanud seda, et kui me ka jääme Borisiga eri komisjonides eri arvamusele,

siis pärast tuliseid vaidlusi ja vastastikku argumentide kaalumist oleme jõudnud üldjuhul ikka üksmeelele. Tänu Borisi kirele, aga ka julgusele seista nii

ülemuste kui ka avalikkuse ees muinsuskaitse väärtuste eest, on Tallinna pärand – ma rõhutan, et mitte ainult vanalinn – nii hästi hoitud ja samas jätkuvalt nii põnev.

Boris Dubovik on head tööd teinud

FREDI-ARMAND TOMPS
arhitekt ja muinsuskaitse

Mina tean Borisi sellest ajast, kui ta noore poisina Eestisse tuli. Ma usun, et tal oli alguses võrdlemisi raske, sest ta ei vullanud eesti keelt. Teiseks, ta ei olnud ju Eestiga ja Eesti muinsuskaitse tegevusega üldse kursis. Aga enam-vähem äsja keskkoolist tulnud pois oskas üles leida õiged inimesed, sellel alal töö-

tavad spetsialistid, nagu näiteks Villem Raam. Raam oli peaaegu alati restauereerimise alal, Borisist sai esialgu isegi nagu Raami abilise väliuurimise alal. Ta viis ennast aasta või paari ajaga asjadega nii kurssi, et oli meile kõigile võrdväärseks kolleegiks. Boris oli selles mõttes väga terane poiss, et ta oskas endale selgeks teha just need asjad, mis olid kõige olulise-

mad, eriti keskaja arhitektuuri osas. Tema oli üks kindel figuur, kes eksisteeris vanalinnaga koos väga palju aastaid. Ja tema tööd vanalinnas kaitsele me võime praegu näha, sest vanalinn on ilusti alles ja midagi väga halba seal juhtunud ei ole. See näitab, et Boris oskas ennast kehtestada. Kellele tema tegemised nüüd ette jäid ja kes oli see kangutaja, seda mina ei oska praegu öelda. Nüüd on meil niisugu-

ne olukord, et riigi muinsuskaitseametil on värske juht ja ka Tallinna muinsuskaitse saab uue juhi. Selle tõttu võib tulla pööre muinsuskaitse igapäevategevuses. Kui igal pool on uued juhid, siis minusugune vana juurikas ei saa enam ühtegi sõna öelda. (Tamps on 93-aastane, kuid hoiab ennast oma erialal toimuvaga kursis. Muu hulgas on ta näiteks resolutsiooni Estonia juurdeehitise vastane – toim.)

PÄRNU KOLLEDŽI DIREKTOR

Tartu Ülikooli Pärnu kolledž kuulub ülikooli sotsiaalteaduste valdkonda ja on Eestis teenusehaldusala hariduse lipulaev. Kolledž pakub Tartu Ülikooli kvaliteedimärgiga kõrgharidust, edendades Eesti ettevõtlus-, turismi- ja sotsiaalvaldkonna teenusemajandust ning hoides ja arendades akadeemilisi traditsioone Lääne-Eestis.

Tööaeg

Täistööaeg

Tööülesanded

Ootame Pärnu kolledži direktori ametikohale kandideerima kogemustega juhti, kes suudab lisaks õppe- ja teadustöö arendamisele suured rollid regionaalset rolli ja mõju-kust nii Eestis kui ka rahvusvaheliselt.

Haridus

Doktorikraad või sellega võrdsustatud teaduskraad

Erialane kogemus

- Vähemalt viis aastat edukat kogemust juhina samavärses organisatsioonis
- Eesti hariduselu ja akadeemilise töö eripärade hea tundmine
- Suurte muudatuste tulemusliku elluviimise kogemus

Isikuomadused

- Väga hea koostöö- ja suhtlusoskus
- Tugev strateegiline mõtteviis
- Optimistlik ja tõhus tegutsemise ka pingelises olukorras

Keeleoskus

Hea eesti ja inglise keele oskus nii kõnes kui kirjas.

Kandideerimisel nõutavad dokumendid

- Avaldus rektori nimele
- Elulookirjeldus
- Nõutavat akadeemilist kraadi või sellele vastavat kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide koopiad
- Visioonitöötamisaja eesmärkidest (kuni kolm lehekülge)

Miks meiega liituda?

Pakume põnevat tööd tänapäevases töökeskkonnas ja arenevas organisatsioonis ning võimalust rääkida kaasa kohaliku ettevõtluskeskkonna ja akadeemilise elu arendamisel nii Pärnu linnas kui ka kogu Eestis.

Töötasu

Pärnu kolledži direktori töötasu on vastavuses tema tööülesannete keerukusega.

Kandideerimiseks saada dokumendid aadressil personal@ut.ee.

